Τα γαλάζια μου γράμματα

Συνέχεια από το προηγούμενο

Μπέρια: Ο καλοπερασάκιας φονιάς

Ο τρίτος κατά σειράν επικεφαλής της NKVD ήταν ο περιβόητος Λαυρέντι Μπέρια, που μπροστά του οι προκάτοχοί του Γιάκοντα και Γιέζοφ ήσαν ‘’αγγελούδια’’. Για να καταλάβετε για τι φρικιαστικό άνθρωπο μιλάμε, μετά την εκτέλεσή του, στο υπόγειο της πολυτελέστατης έπαυλής του βρέθηκαν σκελετοί βασανισμένων ανθρώπων.

Ο Μπέρια που ήταν ο μόνος άνθρωπος που εμπιστευόταν ο Στάλιν, ζούσε μέσα στη χλιδή, με ακριβά αμερικανικά αυτοκίνητα, εξοχικές επαύλεις, ρούχα από τη δύση κλπ, βαρυνόταν με σαδιστικούς βασανισμούς, βιασμούς νεαρών κοριτσιών, εκατομμύρια νεκρούς και εξορίες στα Γκουλάγκ. Η συνταύτιση Στάλιν-Μπέρια φαίνεται και από το γεγονός ότι συμμετείχε σε όλες τις συναντήσεις με ξένους ηγέτες, όπως για παράδειγμα στη διάσκεψη της Γιάλτας όπου τον παρουσίασε στον Φραγκλίνο Ρούσβελτ λέγοντας: *‘’αυτός είναι ο δικός μας Χίμλερ’’.*

Πέθανε μ’ ένα κουρέλι στο στόμα

Με το θάνατο του Στάλιν, ο Μπέρια, που πολλοί θεωρούσαν διάδοχο του Στάλιν, έπεσε στη δυσμένεια του νέου ηγέτη Νικήτα Χρουστσώφ. Συνελήφθη και τον Δεκέμβριο του 1953 καταδικάστηκε σε θάνατο με τις κατηγορίες ‘’της κατασκοπίας, της αντεπαναστατικής δράσης και της τρομοκρατίας για τις εκκαθαρίσεις στον Κόκκινο Στρατό’’. Σύμφωνα με μαρτυρίες παρισταμένων στην εκτέλεσή του, όταν κατάλαβε ότι ήρθε το τέλος του, γονυπετής ζήτησε έλεος από τους συντρόφους του. Ο στρατηγός Μπατίτσκυ του βούλωσε το στόμα με ένα κουρέλι για να

πάψει να ακούει τα παρακαλετά του και στη συνέχεια τον εκτέλεσε με μια σφαίρα στο μέτωπο. Το πτώμα του, αφού αποτεφρώθηκε, θάφτηκε σε ένα δάσος κοντά στη Μόσχα.

‘’Αφύσικοι θάνατοι’’

Η αιματηρή περίοδος: Γιάκοντα, Γιέζοφ, Μπέρια με εμπνευστή και βασικό υπαίτιο

τον Στάλιν, χαρακτηρίζεται από τους ‘’αφύσικους θανάτους’’, όπως μασκάρεψαν τα σοβιετικά εγκλήματα, οι ιστορικοί. Οι ’’αφύσικοι θάνατοι’’ κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου υπολογίζονται από 34.000.000 έως 59.000.000!

Όποιος περνούσε την πλατεία Ντερζίνσκι και έμπαινε στο κτίριο της Λιουμπλιάνκα δύσκολα έβγαινε ζωντανός από το κολαστήριο καθώς τον περίμενε ο τελευταίος όροφος του κτιρίου, εκεί που γινόντουσαν οι εκτελέσεις, οι οποίες ήσαν καθημερινή ρουτίνα και τις έκαναν με τον εξής τρόπο: Ο μελλοθάνατος γονάτιζε στη μέση ενός δωματίου και ο δήμιος τον πυροβολούσε στο πίσω μέρος του κεφαλιού.

Από τους δεκάδες δήμιουςμ περιώνυμος έμεινε ο άνθρωπος του Στάλιν Βασίλι Μιχαήλοβιτς Μπλοχίν, ένας πρώην τσοπάνης και μετέπειτα κτίστης, που έφθασε στα ύπατα αξιώματα της μυστικής αστυνομίας. Το κτήνος αυτό, μέσα σε 28 ημέρες εκτέλεσε με μια σφαίρα πίσω από το κεφάλι περί τις 7.000 Πολωνούς αξιωματικούς στο δάσος του Κατύν (300 δολοφονίες την ημέρα!), ενώ τα θύματά του κατά τη διάρκεια της αιματοβαμμένης καριέρας του φθάνουν τις 15.000!

Το ‘’Χολοντομόρ’’

Οι σημερινές θηριωδίες του Πούτιν στην καθημαγμένη Ουκρανία, δεν είναι κάτι νέο, αφού πριν απ’ αυτόν είχε προηγηθεί ο Στάλιν. Ας πάμε λοιπόν στο 1932 για να θυμηθούμε τι έκανε ο

‘’πατερούλης’’, τότε που εφήρμοσε το ‘’Χολοντομόρ’’, έναν όρο που προέρχεται από τις ουκρανικές λέξεις Χόλντο (πείνα) και Μορ (εξόντωση).

Η ιστορία ξεκινά το 1917. Με το που ξέσπασε η Φεβρουαριανή Επανάσταση, η Ουκρανία αποσπάστηκε από τη Ρωσία και ανακήρυξε την ανεξαρτησία της και την κρατική της υπόσταση με τον τίτλο: ‘’Λαϊκή Δημοκρατία της Ουκρανίας’’.

Οι Ρώσοι μπολσεβίκοι δε συγχώρησαν την αποσκίρτηση και λίγο μετά, όταν κατέλαβαν την Ουκρανία, προέβησαν σε σκληρά και απάνθρωπα αντίποινα με δολοφονίες, εκτελέσεις, εξορίες στη Σιβηρία, στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας και άλλες τέτοιες σοβιετικού τύπου ‘’ομορφιές’’.

Η κολλεκτιβοποίηση

Το 1929 ο ‘’πατερούλης’’ Στάλιν είχε τη φαεινή ιδέα να κολλεκτιβοποίησει τη γεωργία. Εγκάθετοι του καθεστώτος εξανάγκασαν δια της βίας τους αγρότες να εγκαταλείψουν τις περιουσίες τους και τα σπίτια τους και από τη μια στιγμή στην άλλη να βρεθούν ανέστιοι και πεινασμένοι.

Παράλληλα, όσοι από τους πιο πλούσιους γεωκτήμονες -τους επονομαζόμενους κουλάκους- δεν δολοφονήθηκαν από τους μπολσεβίκους, αναγκάσθηκαν να φύγουν από την Ουκρανία για να σώσουν –τουλάχιστον- τη ζωή τους.

Απόρροια της βίαιης κολλεκτιβοποίησης ήταν η τεράστια έλλειψη τροφίμων, που

απέφερε το λιμό, το θάνατο και την ένοπλη αντίδραση των πεινασμένων.

Κανιβαλισμοί και άλλα

Το 1932 με τον λιμό να θερίζει, το Κρεμλίνο έκανε ακόμα χειρότερα τα πράγματα, καθώς σε όσες πόλεις και χωριά που είχαν αντιδράσει στη βίαιη κολεκτιβοποίηση σταμάτησε η παροχή τροφίμων, ενώ οι αγρότες δεν είχαν δικαίωμα να κινηθούν προς άλλες περιοχές προς εξεύρεση τροφής.

Τον χειμώνα του 1932-33 η κατάσταση εξελίχθηκε σε λιμοκτονία, καθώς ένοπλοι μπολσεβίκοι πήγαιναν από σπίτι σε σπίτι έκλεβαν ό,τι φαγώσιμο υπήρχε ακόμη και τα ζώα, ενώ σκότωναν όποιον αντιδρούσε. Τα επίσημα αστυνομικά στοιχεία λένε, πως καταγράφηκαν πολλές περιπτώσεις κανιβαλισμού, δολοφονιών, αλλά και λιντσαρίσματος όποιου αρνείτο να υπακούσει στις εντολές του Κόμματος, ενώ οι ομαδικοί τάφοι ήσαν κάτι το σύνηθες, την ίδια στιγμή που εκατοντάδες άνθρωποι, θύματα του λιμού, παρέμεναν άταφοι, πεταμένοι στις άκρες των δρόμων.

Εκατομμύρια νεκροί και μνημεία

Τελικά, η σοσιαλιστική αγροτική πολιτική του Στάλιν (1931-1934) προκάλεσε στην ΕΣΣΔ πάνω από 5 εκατομμύρια νεκρούς, με τα 3,9 εκατομμύρια απ’ αυτούς να είναι Ουκρανοί! Όμως, αυτά τα σχεδόν 4 εκατομμύρια νεκρών από την πείνα, τις κακουχίες και τις εκτελέσεις, δεν ήσαν τα μοναδικά θύματα του Στάλιν. Κοντά σ’ αυτούς προσθέστε και τους υπεύθυνους της απογραφής του πληθυσμού που έγινε το 1937, οι οποίοι με εντολή του Στάλιν εκτελέσθηκαν επειδή τα στοιχεία της απογραφής κατεδείκνυαν τη μείωση του πληθυσμού λόγω της πολιτικής του!

Επί 57 χρόνια οι Σοβιετικοί σιωπούσαν και προσπαθούσαν να καλύπτουν με σκοπό να ξεχαστεί –λες και υπήρξε ποτέ- την αθλιότητα του Χολοντομόρ. Έπρεπε να διαλυθεί η ΕΣΣΔ για να εορτάσουν την θλιβερή επέτειο του Χολοντομόρ οι Ουκρανοί, που από το 1991 και μετά έστησαν μνημεία σε όλη τη χώρα τιμώντας κάθε χρόνο, το Νοέμβριο, τα εκατομμύρια των νεκρών τους.

Από τη NKVD στην KGB και στην FSB

Μετά την εκτέλεση του Μπέρια η NKVD καταργήθηκε, αλλά επειδή μυστική αστυνομία και Ρωσία πάνε σετάκι, δημιουργήθηκε μια νέα υπερυπηρεσία η KGB με αρμοδιότητα, όχι μόνο τη συλλογή πληροφοριών αλλά και την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια, σα να ένωνες στις ΗΠΑ, τη CIA, το NCA και το FBI και να λειτουργούν σα μια υπηρεσία. Το 1991 μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα κατά του Γκορμπατσώφ όπου σημαίνοντα ρόλο έπαιξε ο επικεφαλής της KGB Βλαντίμιρ Κριουτσκόφ, η Υπηρεσία ξηλώθηκε για να αντικατασταθεί από τη σημερινή FSB.

Σαν παλιός ‘’ασφαλίτης’’

Γυρνώντας στο 1975 με την KGB στις δόξες της, ένας 33χρονος άντρας από

την Αγία Πετρούπολη με το όνομα Βλαντίμιρ Βλαντιμίροβιτς Πούτιν, εντάχθηκε

στο δυναμικό της.

Η πρώτη του υπηρεσία στο ‘’μακρύ χέρι’’ του Κρεμλίνου, που ήλεγχε, φακέλωνε, έστελνε για …’’αναμόρφωση’’ ή φρόντιζε να κλείσει άπαξ δια παντός το στόμα όποιου αποτελούσε κίνδυνο για το καθεστώς, ήταν η παρακολούθηση των φοιτητών στο Κρατικό Πανεπιστήμιο της Αγίας Πετρούπολης. Δηλαδή ο Πούτιν ξεκίνησε την καριέρα του λειτουργώντας σαν παλιός “ασφαλίτης”

Αριστερά: Ο Πούτιν με τη στολή της KGB.
Δεξιά η ταυτότητά του όταν υπηρετούσε στη Δρέσδη της τότε Ανατολικής Γερμανίας, που στην κεφαλίδα γράφει: “Υπουργείο Κρατικής Ασφάλειας”

Από τη Δρέσδη στην Αγία Πετρούπολη

Δέκα χρόνια μετά (1985) τοποθετήθηκε στη Δρέσδη της πρώην Ανατολικής

Γερμανίας έχοντας φθάσει στο τάκα-τάκα στον βαθμό του λοχαγού.

Στην KGB παρέμεινε μέχρι την κατάρρευση της ΕΣΣΔ αποστρατευόμενος με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη.

Η συνέχεια τον βρίσκει να αναζητά τρόπο να εισχωρήσει στο κανάλι της πολιτικής, για να τον βρει όταν πετυχαίνει να γίνει σύμβουλος του Δημάρχου της Αγίας Πετρούπολης Ανατόλι Σομπτσάκ, αν και ανήκε ακόμα στην KGB.

Έχοντας βγάλει τη ‘’Μεγάλη των πρακτόρων σχολή’’ της KGB, ο Πούτιν ξέρει να ελιχθεί, να εξουδετερώσει αντιπάλους, να δικτυωθεί με το υπό διαμόρφωση νέο πολιτικό σύστημα κι έτσι, λίγο μετά, από απλός σύμβουλος του Δημάρχου της Αγίας Πετρούπολης, αναρριχήθηκε στη θέση του αντιδημάρχου.

Ο Γιέλτσιν στριμώχνεται

Όταν ανέβηκε στην εξουσία ο Γιέλτσιν, ο Πούτιν κατάφερε να γίνει επικεφαλής της

αστυνομίας της Ρωσίας και να δικτυωθεί με το περιβάλλον του Πρόεδρου. Λίγο αργότερα ο Γιέλτσιν βρέθηκε αντιμέτωπος με την Κρατική Δούμα, καθώς η τελευταία στοιχειοθέτησε κατηγορίες εις βάρος του που απέβλεπαν στην αποπομπή του από το προεδρικό αξίωμα. Συγκεκριμένα ο Γιέλτσιν κατηγορήθηκε για εγκληματικές πράξεις, όπως η καταστροφή της ΕΣΣΔ το 1991, ο βομβαρδισμός του Ανωτάτου Σοβιέτ της Ρωσίας (Οκτώβριος 1993), η εξαπόλυση του πολέμου στην Τσετσενία. και η υπονόμευση της αμυντικής ικανότητας της χώρας.

Εγώ την Προεδρία – εσύ την ασυλία

Μετά από αυτό το γαϊτανάκι κατηγοριών, το 1999 κι ενώ η προεδρία του Μπόρις Γιέλτσιν κλυδωνίζεται επικίνδυνα, αυτός βλέποντας ότι σύντομα θα χάσει την εξουσία και θα διωχθεί ποινικά, αναζητά τον ιδανικό διάδοχο που θα του εξασφαλίσει την δικαστική ασυλία. Το περιβάλλον του Γιέλτσιν προωθεί τον Πούτιν ο οποίος μετά από σύντομες διαπραγματεύσεις με τον Πρόεδρο αναλαμβάνει πρωθυπουργός τον Αύγουστο του 1999. Τέσσερις μήνες μετά, τον Ιανουάριο του 2000 ο Γιέλτσιν παραιτείται από Πρόεδρος και ο Πούτιν προωθείται στη θέση του προσωρινού Πρόεδρου. Το πρώτο διάταγμα που υπέγραψε ο νέος –προσωρινός- Πρόεδρος, είναι: *‘’Οι πρόεδροι της χώρας προστατεύονται από δίκες’’… Τυχαίο;*

Πατώντας επί πτωμάτων

Σύμφωνα με τη Ρωσίδα δημοσιογράφο Μάσα Γκέσεν, που αυτομόλησε στη Δύση γιατί λόγω της αντίθεσή της προς τον Πούτιν κινδύνευε η ζωή της, για να φθάσει ο Ρώσος Πρόεδρος στο ύπατο κρατικό αξίωμα εκμεταλλεύθηκε τις πληροφορίες που είχαν περιέλθει σ’ αυτόν όταν υπηρετούσε σαν μυστικός πράκτορας της KGB.

Μάλιστα, η Μάσα Γκέσεν παρέθεσε και μια λίστα ονομάτων μ' αυτούς, που όταν επιχείρησαν να σταθούν εμπόδιο στα σχέδιά του, ***''είτε βρέθηκαν στη φυλακή για άσχετο λόγο, είτε δηλητηριάστηκαν, είτε τα παιδιά τους έπεσαν θύματα απαγωγής, είτε εξουθενώθηκαν με πολλούς ευφάνταστους και βασανιστικούς τρόπους από το παρακράτος''.***

Μάλιστα. Αυτός είναι ο Πούτιν κι έτσι έφτασε να γίνει ''τσάρος απασών των Ρωσιών'', όπως ήταν κάποτε ο τίτλος των Ρώσων μοναρχών. Εάν σε όλα αυτά προσθέσετε ότι οικονομικοί κύκλοι τον θεωρούν σαν έναν από τους πλουσιότερους ανθρώπους του πλανήτη (γι' αυτό θα μιλήσουμε προσεχώς) τότε θα αντιληφθείτε, ότι ο δρόμος από την KGB μέχρι τα αμύθητα πλούτη, ε δεν είναι και στρωμένος με ροδοπέταλα…

Τα δέοντα στις/στους συζύγους σας
Πάντα δικός σας

Λόης
(κατά κόσμον Γιώργος Ρεκουνιώτης-Κυριακόπουλος)